

Kransen som uteblev.

Malmøbladet «Vägen framåt» finner vi følgende:

«Vid Mannerheims bår lågo kransar från kung Gustaf Adolf i blågula och kung Frederik med rödvita band. Men Håkon den stores krans saknades. — Mannerheim var på fel sida under kriget. Av hänsyn til den svenska tryckfrihetsförordningens bestämmelser kunna vi icke säga ut, vem som i dag är en skam för Norden.»

Aftenposten 7/2-1951
Mannerheims bisettelse

Helsingfors, 6. februar.

(NTB. - FMB.) I den norske legasjon i Helsingfors blir det bekreftet at minister Seippel ikke la ned noen offisiell norsk krans ved marskalk Mannerheims begravelse. Sammen med representanter for andre utenlandske legasjoner la minister Seippel ned en felles krans fra det diplomatiske korps i Helsingfors.

9/2 - 1951 100129
**Mannerheims bisettelse
 og den norske regjering**

Dyp skuffelse i Finland over Norges holdning

— Det har vakt oppmerksomhet at foruten Russland og østblokken var det bare Norge som ikke deltok i Finnlands sorg, skriver Berlingske Tidendes medarbeider i en reportasje fra Helsingfors etter marskalk Mannerheims bisettelse. Den finske presse har nu, etter at marskalken er gravlagt, brutt sin hensynsfulle taushet, heter det videre. Det finnes ingen bitre ord, men det triste faktum at Norden ble splittet ved Mannerheims bære, anføres under store overskrifter. I «Nya Pressen» heter det således: «Norge unnlot å hylle Mannerheim. Den offisielle norske uttalelse om at Norge har iaktatt sedvanlig offisiell høflighet vekker pinlig oppmerksomhet i Helsingfors».

Det finske nyhetsbyrå FNB meddeler at den norske minister i Helsingfors ikke nedla noen krans fra seg selv eller den norske re-

gjering, men bare deltok i det diplomatiske korps' oppvarning og nedleggelse av en felles krans.

Berlingske Tidende skriver videre at Norges holdning oppfattes som en demonstrasjon mot Finnlands befrier og som uttrykk for norsk misbilligelse av det finsk-tyske våpenfellelskap i 1941-44.

— Det danske utenriksministerium forhørte seg såvel i Oslo som i Stockholm for å få vite hvorledes de norske og svenske myndigheter stilte seg til den offisielle deltakelse i sørgehøytideligheten. Sveriges regjering og forsvarsmakt ville direkte representeres, kong Gustaf Adolf derimot ved sin gesandt. Men Norge kunne ikke gå med på dette. Norges holdning har forårsaket dyp skuffelse. Man gjør oppmerksom på det urettferdige i å gi marskalk Mannerheim skylden for krigsårenes militære samarbeid mellom Finland og Tyskland. Ingen var en hardere og mer uforsonlig motstander av tysk innblanding i finske forhold enn nettopp Mannerheim. Det viste han så tidlig som i 1918, og det var i første rekke ham, ikke politikkerne, som førte landet ut av den ulykkelige annen krig som var et fortvilt forsøk på å råde bot på vinterkrigens nasjonale ymykelse, skriver Berlingske Tidendes medarbeider fra Helsingfors.

*

Aftenposten har forelagt artikkelen i den danske avis for utenriksråd R. B. Skylstad, som gjentar hva han tidligere har meddelt Aftenposten, at det er vist vanlig offisiell oppmerksomhet. Den norske regjering har fremført kondolanser overfor den finske regjering og den finske minister i Oslo. Utenriksråden legger til at formodningen om at det fra norsk side har vært tanken å gi uttrykk for noen demonstrasjon, selvsagt er grepet ut av luften.